

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/91/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2613204665
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2613204665.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu Mgr. Fedora Benku a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Renáty Gavalcovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: N. G., nar. XX.X.XXXX, N. G., nar. X.X.XXXX, obe bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Senici, deti rodičov: matka - F. G., nar. XX.X.XXXX, bytom I. X, N., otec - X. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom K. XXX, o návrhu otca na zníženie výživného na mal. deti a o návrhu matky na zvýšenie výživného na mal. deti, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 17. júna 2013, č.k. 5P/37/2013 - 49, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti návrhu otca na zníženie výživného na maloleté deti p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa zamietol návrh otca na zníženie výživného a zamietol vzájomný návrh matky na zvýšenie výživného, keď o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 78 ods. 1, 3, § 26, § 62 ods. 1, 2, § 75 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, § 146 ods. 1 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku, keď vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti voči mal. N. zo sumy 100,- eur mesačne na sumu 50,- eur mesačne a voči mal. N. zo sumy 80,- eur mesačne na sumu 40,- eur mesačne s účinnosťou od 1.6.2013 nie je dôvodný. Súd prvého stupňa taktiež posúdil, že nie je dôvodný ani vzájomný návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca voči mal. N. zo sumy 100,- eur mesačne na sumu 120,- eur mesačne a voči mal. N. zo sumy 80,- eur mesačne na sumu 100,- eur mesačne, keď uviedol, že v čase rozvodu rodičov maloletých detí mal otec maloletých podľa daňového priznania príjem v sume 256,08 eur mesačne a v súčasnosti dosahuje priemerne mesačne čistý zárobok v sume 269,75 eur. Otec v čase rozvodu a z príjmu 256,08 eur súhlasil s výživným na mal. N. v sume 100,- eur mesačne a na mal. N. v sume 80,- eur mesačne. Otcovi od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti voči obom maloletým deťom síce pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť a to voči jeho dcére J. Q., nar. XX.X.XXXX avšak zároveň sa jeho príjem zvýšil o 13,67 eur mesačne. Súd bol toho názoru, že návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom nie je dôvodný, pretože otec okrem plnenia svojej vyživovacej povinnosti o maloleté deti nejaví absolútne žiadny záujem a to už po dobu dvoch rokov, počas ktorej deti ani nevidel. Na výchove a výžive maloletých detí sa majú podieľať obidvaja ich rodičia a preto od matky nemožno spravodlivo žiadať, aby všetku osobnú a vo väčšej miere i finančnú starostlivosť o maloleté deti zabezpečovala sama, nakoľko výdavky na výchovu a výživu maloletých detí sa postupne z ich vekom zvyšujú, preto súd návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti voči obidvom maloletým deťom zamietol. Súd zamietol aj vzájomný návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca voči maloletým

deťom, nakoľko otec zo súčasného príjmu nie je schopný platiť vyššie výživné, ktoré je v súčasnej dobe primerané veku a potrebám obidvoch maloletých detí. O náhrade trov konania súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, vzhľadom nato, že ide o konanie, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie otec a to v časti zamietnutia návrhu na zníženie výživného, keď žiadal, aby odvolací súd rozhodol v zmysle jeho návrhu a znížil jeho vyživovaciu povinnosť voči mal. N. na sumu 50,- eur mesačne a voči mal. N. na sumu 40,- eur mesačne s účinnosťou od 1. júna 2013. Uviedol, že jeho priemerný mesačný zárobok v súčasnej dobe predstavuje sumu 269,75 eur a v prípade, ak by mal z uvedenej sumy platiť výživné v sume 180,- eur, tak by mu nezostalo ani životné minimum, keď poukázal tiež nato, že mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k mal. J. Q., nar. XX.X.XXXX. Uviedol ďalej, že výživné, ktoré platil doteraz bolo uhrádzané maloletým deťom len vďaka pričineniu jeho matky, ktorá mu finančne prispievala, nakoľko bola samostatne zárobkovo činná osoba. Avšak v súčasnosti vzhľadom na svoj zlý zdravotný stav, zrušila licenciu a žije iba z nízkeho dôchodku a nemá mu z čoho prispievať. Taktiež poukázal na svoje problémy s bývaním, keď bol nútený si zakúpiť starý rodinný dom v obci K., nakoľko v rodinnom dome, v ktorom doteraz žil aj so svojou priateľkou a dcérou je nútený opustiť, nakoľko ho začne užívať brat Z. I. aj s rodinou, ktorý je vlastníkom domu. Na zakúpenie rodinného domu bol nútený si zobrať úver z Prvej stavebnej sporiteľne, ktorý bude splácať zhruba 25 rokov v sume 110,- eur mesačne a neskôr vo výške 180,- eur mesačne. Taktiež má zvýšené náklady s uhrádzaním cestovného a stravného do zamestnania a to vo výške cca 50,- eur mesačne. Uviedol, že jeho finančná situácia je veľmi nepriaznivá a nedovoľuje mu bezprostredne sa podieľať aj na výchove maloletých detí. Býva až pri východnej hranici a dochádzka k deťom je preňho veľmi komplikovaná, nakoľko Obec Sekule je na opačnom konci republiky. V budúcnosti bude hľadať spôsoby, ako by sa mohol so svojimi deťmi stretávať keď v súčasnej dobe má s nimi iba telefonický kontakt. Domácnosť v ktorej žije, v prevažnej miere finančne zabezpečuje jeho družka, ktorá poberá rodičovský príspevok a príspevok na maloletú dcéru. Celkový súhrn jeho mesačných výdavkov predstavujú: 180,- eur výživné, 110,- eur úver na bývanie, 50,- eur elektrická energia, 50,- eur cestovné náklady.

K odvolaniu otca zaslala písomné vyjadrenie matka maloletých detí v ktorom uviedla, že rozhodnutie súdu prvého stupňa ohľadne zamietnutia návrhu otca na zníženie výživného považuje za vecne správne a žiada ho potvrdiť. Má za to, že súd prvého stupňa správne vyvodil právny záver, že návrh otca na zníženie výživného voči maloletým deťom bol podaný nedôvodne, nakoľko maloleté deti sú v starostlivosti matky, ktorá im zabezpečuje všetky ich potreby a snaží sa o deti riadne starať. Mal. N. v súčasnosti navštevuje druhý stupeň základnej školy a mal. N. má zhoršený zdravotný stav, keď jej bol diagnostikovaný atopický ekzém a nedostatočná imunita a zvýšili sa jej tak náklady na nákup liekov, ako aj cestovné náklady na návštevu lekára. Ďalej uviedla, že spolu s maloletými deťmi žije v dome jej matky, ktorá je dôchodkyňa a zároveň ZŤP. Je toho názoru, že narodenie malého dieťaťa nie je podstatou zmenou pomerov, ktorá by mala mať za následok zníženie vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči obojom maloletým deťom. Poukázala na to, že otec maloletých detí, okrem plnenia vyživovacej povinnosti o maloleté deti nejaví absolútne žiadny záujem a to po dobu minimálne 2 rokov. A taktiež uviedla, že všetka starostlivosť o maloleté deti je len na nej, keď musí obstaráť všetky potreby oboch maloletých detí a preto je toho názoru, že doteraz určené výživné je primerané zárobkovým možnostiam navrhovateľa a nie je príliš vysoké ani vo vzťahu k nákladom a potrebám maloletých detí.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.) na nariadenom odvolacom pojednávaní (§ 214 ods. 1 O.s.p.) doplnil dokazovanie výsluchom účastníkov konania, potvrdením o príjme otca, preskúmal rozsudok v napadnutej časti bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 81 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vecne správny a je potrebné ho potvrdiť.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 5P/37/2013 je návrh otca na zníženie výživného na mal. N. nar. XX.X.XXXX zo sumy 100,- eur mesačne na sumu 50,- eur mesačne a na mal.

N. nar. X.X.XXXX zo sumy 80,- eur mesačne na sumu 40,- eur mesačne a to s účinnosťou od 1.6.2013, a taktiež vzájomný návrh matky, ktorým žiadala zvýšiť vyživovaciu povinnosť otca voči mal. N. zo sumy 100,- eur mesačne na sumu 120 eur mesačne a voči mal. N. zo sumy 80,- eur mesačne na sumu 100,- eur mesačne a to s účinnosťou odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bol zamietnutý návrh otca na zníženie výživného na maloleté deti.

Výživné súd určí podľa stavu zisteného v čase vydania rozhodnutia. Pri rozhodovaní o zmene výživného je potrebné porovnať okolnosti, dôležité pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho ako aj nového rozhodovania, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Inak sa pri rozhodovaní o výživnom v dôsledku zmeny pomerov používajú zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určovanie príslušného druhu výživného, kde podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, súd prihliadne na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Odôvodnené potreby dieťaťa sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami a možnosťami rodičov. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutých pre život kultúrneho človeka. Ak sú ale reálne možnosti a schopnosti rodičov väčšie, odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale zo zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu sú prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti a schopnosti každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. Odôvodnené potreby na strane maloletého dieťaťa môžu byť rôzne. Sú závislé predovšetkým od zdravotného stavu dieťaťa, od jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a jeho uplatnenia v spoločenskom živote. Výživné pre dieťa slúži teda nielen na uspokojovanie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb (jedlo, ošatenie), ale aj ďalších odôvodnených potrieb dôležitých pre vývoj a výchovu dieťaťa (vzdelávanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby). Povinnosťou oboch rodičov je venovať všetky svoje sily dôslednému zabezpečeniu výživy svojich detí, a to bez ohľadu na to, či s deťmi žijú alebo nežijú v spoločnej domácnosti, pretože neprestávajú ani jeden z nich aj naďalej niesť osobnú zodpovednosť za všestranný vývoj svojich detí, ktoré ešte nie sú schopné samé sa živiť a ktoré sú v plnej miere výživou odkázané na svojich rodičov.

Z potvrdení spol. FISO, s.r.o. Sobrance, zamestnávateľa otca detí, zo dňa 21.10.2013 bolo zistené, že otec má za obdobie júl, august, september 2013 čistý priemerný mesačný zárobok vo výške 292,48 eur.

Matka maloletých detí vo svojej výpovedi pred odvolacím súdom potvrdila, že otec sa maloletými deťmi nestretáva a celú osobnú starostlivosť zabezpečuje len ona. Predpokladá, že otec dosahuje vyšší príjem ako mu oficiálne zamestnávateľ uviedol v potvrdení, nakoľko by si nemohol dovoliť mať takéto výdavky aké uvádza. Poukázala tiež na to, že ani ona nemá vyriešenú bytovú otázku.

Na základe vyššie uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti voči oboj maloletým dcéram je nedôvodný, pretože naposledy bolo o úprave práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom rozhodované Okresným súdom Senica č. k. 7C/156/2010-33 dňa 3.2.2011 a od posledného rozhodnutia nedošlo k takej vážnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného v zmysle návrhu otca. Aj keď odvolací súd zohľadnil, že otcovi pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k mal. J. nar. XX.X.XXXX, na strane druhej, ale odvolací súd musel zobrať do úvahy tú skutočnosť, že obe maloleté deti sú staršie a sú s tým spojené aj vyššie výdavky na úhradu ich základných životných potrieb, keď mal. N. v súčasnosti navštevuje druhý stupeň základnej školy a mal. N. má zhoršený zdravotný stav, s ktorým sú spojené zvýšené výdavky. Tak ako súd prvého stupňa, aj odvolací súd zohľadnil pri svojom rozhodovaní okolnosť, že otec sa s maloletými deťmi od rozvodu manželstva vôbec osobne nestretáva, udržiava s nimi len telefonický kontakt a všetku osobnú starostlivosť im zabezpečuje len matka. Z uvedeného dôvodu je preto nevyhnutné, aby sa otec podieľal na starostlivosti detí minimálne platením tohto výživného, ktoré pokrýva len ich základné potreby a preto správne súd prvého stupňa návrh otca na zníženie výživného na obe maloleté deti ako nedôvodný zamietol. Na základe uvedeného, keďže súd prvého stupňa sa vypořiadal so všetkými podstatnými námietkami rodičov detí a vzhľadom na to, že otec ani v odvolaní neuviedol žiadne podstatné skutočnosti,

na ktoré by bolo potrebné prihladiť, odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zamietnutia návrhu otca na zníženie výživného podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu.

Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3 : 0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.